

EU Gasdirektivet

I forbindelse med forhandlingerne om EU gasdirektivet lægger regeringen vægt på, at der sker en afbalanceret markedsåbning, der tilgodeser miljø, forsynings sikkerhed og forbrugerbeskyttelse. Yderligere lægger regeringen vægt på, at åbningen af det danske naturgasmarked sker gradvis, og i takt med, at der sker en tilsvarende parallel åbning i andre lande. Regeringens synspunkter er tilgodeset idet nuværende forslag til gasdirektiv, hvorfor regeringen ser positivt på en kommende åbning af gasmarkedet.

Opnås der en fælles holdning til EU-gasdirektivet i indeværende år, vil et realistisk tidspunkt for implementeringen i den danske lovgivning være i begyndelsen af år 2000.

Regeringen lægger vægt på, at DANGAS også efter år 2000 vil kunne optræde konkurrencedygtigt på et åbent europæisk gasmarked. Dette forudsætter, at der tages hensyn til de take-or-pay kontrakter, som DANGAS har indgået ved køb af naturgas, idet DANGAS ellers ville kunne risikere at skulle betale for gas, som ikke kan afsættes. Dette forudsætter ligeledes, at DANGAS får adgang både til det danske og udenlandske marked på lige vilkår med andre aktører på markedet.

I første omgang forventes det alene at være de største industrikunder og el- og varmeproducerende anlæg, der opnår markedsadgang. En åbning af markedet for de regionale naturgasselskaber er u hensigtsmæssig, så længe disse selskaber modtager en betydelig støtte fra staten. Således vil konkurrence mellem naturgasselskaberne på det danske marked kunne ske på basis af statslig støtte.

Omlægning af støtten til de regionale naturgasselskaber

Folketinget vedtog i maj 1997 Lov om ændring af Lov om afgift på naturgas og bygas (bundfradragssloven). Med loven pålægges naturgas en afgift, svarende til 75 % af olieafgiftsniveauet. De regionale selskaber belastes kun delvist af afgiften. Dette sker ved, at de naturgasmængder, der er omfattet af 4. juni-aftalen mellem DANGAS og de regionale selskaber, friholdes for virkningerne af afgiftsforhøjelsen ved, at selskaberne indrømmes et bundfradrag i afgiftsbetalingen.

Omlægningen af støtten er et første vigtigt skridt i tilpasningen af den danske naturgassektor til det kommende åbne naturgasmarked i

EU. Endvidere skal loven ses i lyset af den positive udvikling i de regionale selskabers økonomi og at selskaberne set under ét har påbegyndt afviklingen af nettogælden. Den stigende naturgasafsætning bevirker, at den indirekte støtte gennem den hidtidige afgiftsfritagelse af naturgassen ville stige fra de nuværende ca. 2,8 mia. kr. til ca. 3,2 mia. kr. årligt i år 2001. Dermed ville støtten overstige, hvad der er nødvendigt for at sikre en fornuftig sammenhæng i selskabernes økonomi. Med loven reduceres støtten til de regionale selskaber med i størrelsesordenen 600 mio. kr. årligt i perioden 1998-2000.

Regeringen forhandlede gennem næsten 2 år med de regionale naturgasselskaber om en omlægning af støtten til selskaberne. Regeringen havde meget gerne set en forhandlingsløsning med de regionale gasselskaber. Det har imidlertid ikke været muligt at nå frem til en aftale, selv om regeringen har strakt sig meget langt i forhandlingerne. Regeringen fremsatte derfor som en midlertidig løsning bundfradragssloven. Loven vil først kunne træde i kraft, når Europa-Kommissionens godkendelse af loven foreligger.

I oktober 1997 indgik DANGAS og de regionale selskaber en principaftale om en tillægsaftale til 4. juni-aftalen, der omfatter naturgasmængder, der ligger uden for 4. juni-aftalens mængder på ca. 2,6 mia. m³ årligt. Regeringen finder det glædeligt, at der har kunnet opnås enighed om et aftalegrundlag. Tillægsaftalen træder i kraft på det tidspunkt, hvor bundfradragssloven træder i kraft og gælder frem til en markedsåbning, dog senest den 31. december 2000.

Med bundfradragssloven og den nye aftale er der skabt en samlet afklaring for gasselskabernes økonomi frem til udgangen af år 2000. Når indholdet af det endelige gasdirektiv kendes, må det overvejes, hvorledes den danske gasssektor kan stå bedst muligt rustet til et kommende åbent gasmarked. I den forbindelse må det ligeledes overvejes, hvorvidt den nuværende struktur er den mest hensigtsmæssige. Det vil ligeledes være nødvendigt at se på de regionale selskabers støttebehov efter år 2000.

Regeringen vil i forbindelse hermed lægge afgørende vægt på, at der etableres en ordning, som inden for en afstukket tidsramme giver mulighed for at løse de regionale selskabers særlige gældsproblem. I lighed med bundfradragssloven vil en fortsat støtte til de regionale